

Mijn filosofisch portret met kleur

Colofon

ISBN: 978 94 6365 153 0

1^e druk 2019

© 2019 Louis-Claude de Saint-Martin

© Vertaalbureau Panta Rhei,
Mevr. Drs. J.P.C.G. van der Meulen
Realisatie: Uitgeverij Elikser
www.elikser.nl

Het boek is te bestellen via:

<https://www.elikser.nl/mijn-filosofisch-portret-met-kleur.htm>

Vormgeving omslag en binnenwerk:

Evelien Veenstra

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op enige wijze dan ook, zonder voorafgaande toestemming van het vertaalbureau en de uitgever.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the translation agency and the publisher.

MIJN FILOSOFISCH
PORTRET MET KLEUR

Filosofisch Portret
Mijn Groene Boek

Louis-Claude de Saint-Martin

Na vele jaren aan drie boeken met korte en langere gedachten en invallen van Louis-Claude de Saint-Martin te hebben gewerkt is dit het eindresultaat:

Mijn filosofisch portret met kleur

Samengesteld uit twee boeken van de hand van Louis-Claude de Saint-Martin, de Onbekende Filosoof:

Filosofisch Portret

Mijn Groene Boek

Het derde boek, Het Rode Boek, ook vol invallen en uitgewerkte gedachten, was alleen verkrijgbaar via Internet. De betrouwbaarheid hiervan is niet duidelijk, dus heb ik na het vertaald te hebben besloten dit boek niet toe te voegen. Alle vertalingen van 'Filosofisch Portret' en 'Mijn Groene Boek' komen uit het Frans, omdat de bronboeken in het Frans authentiek zijn. Er is hierbij ervoor gekozen de boeken niet integraal uit te geven maar het accent te leggen op de punten van filosofische waarde. Deze keuze is uiteraard persoonlijk. Er wordt dus voorbijgegaan aan punten met een overwegend sociaal en/of geschiedkundig aspect, omdat deze aspecten niet meer bekend zijn, personen en gebeurtenissen onbekend zijn, veel niet meer terug te vinden is, et cetera. Dit betreft echter niet veel punten. Overigens, er zijn mogelijk wat uitspraken dubbel maar dit zijn er ook niet veel.

Dit boek is uitsluitend verkrijgbaar via uitgeverij www.elikser.nl.

Veel gedachten en uitwerkingen van Louis-Claude de Saint-Martin zijn kiemen voor meditatie en overpeinzing; zij zullen u verrassende inzichten geven en u eveneens een zeer verheffende uitwerking verschaffen. Dit is voor alle geïnteresseerden de verbluffende meerwaarde van dit boek.

Inhoudsopagave

Filosofisch portret	9
Mijn Groene Boek	197

FILOSOFISCH PORTRET

Alle mensen kunnen voor mij van waarde zijn, er is er niet één

die voor mij toereikend kan zijn. Ik heb God nodig.

1. Ik was blijmoedig; maar blijmoedigheid was alleen een secundaire nuance van mijn karakter; mijn werkelijke kleur was smart en verdriet vanwege de monsterlijkheid van het kwaad (Baruch 2:18) en mijn diepe verlangen naar de wedergeboorte van de mens. Dus ben ik als het ware alleen af en toe blijmoedig, en omdat ik mijn medemensen niet altijd kan bejegenen als volwassenen, voel ik mij gedwongen hen te bejegenen als kinderen, wat maakt dat ik mij verveel, wanneer de blijmoedigheden te lang duren, of ik word onaangenaam en hard uit ongeduld, iets wat ik betreur en wat zeer in tegenstelling is tot mijn manier van zijn.
2. Alle mensen kunnen voor mij van waarde zijn; er is er niet een die voor mij toereikend kan zijn. Ik heb God nodig.
3. Mijn grootste bekoring was geweest mensen te ontmoeten, die de waarheden doorgrondde, want er bestaan alleen die mensen die in leven zijn.
4. Dezelfde personen zijn soms diep verontwaardigd over mijn trots en in bewondering voor mijn bescheidenheid; als deze personen zich een beetje hoger zouden verheffen, werden zij wellicht niet meer van hun stuk gebracht over mij, want waar ik mij bewust van ben, is mooier dan trots.
5. Mij is een lichaam alleen maar als project gegeven.
6. Ik heb voortdurend moeten oogsten, waar men voor mij niet heeft gezaaid.
7. Er zijn twee wezens op de wereld in de aanwezigheid van wie God mij heeft liefgehad; hoewel een van deze wezens een vrouw was (mijn B.), heb ik hen allebei even zuiver liefgehad als ik God liefheb, en hen dus in tegenwoordigheid van God liefgehad; en er is alleen die manier waarop men elkaar moet liefhebben, als men wil dat vriendschappen duurzaam zijn.
8. Ik ben minder de vriend van God geweest dan de vijand van zijn vijanden, en het is deze impuls van verontwaardiging tegenover de vijanden van God die mij mijn eerste werk heeft doen schrijven.

9. Men mag nooit een uitspraak doen over de maatstaf van iemand die zachtvaardig en ingetogen is, tenzij dat in zijn voordeel is. Maar omdat het twee manieren van zijn zijn, die ik dikwijls over mij heb horen toekennen, moet ik er de conclusie uit trekken dat al wie mij veroordeelden, te gehaast zijn.

10. Ik ben eens tot aan tranen toe geroerd geweest over de woorden van de predikant. Waarom zou God niet afwezig zijn in onze gebeden, omdat wij er zelf niet in aanwezig zijn?

11. Er is in mij een zo grote vurigheid voor de komst van het rijk van God, dat ik dikwijls de opperste hand gebeden heb om door middel van mij enkele van de werken uit te voeren, die de wereld als dwaas bestempelt, en die helaas bijna altijd de enige geschikte zijn om de wijzen zelf te frapperen, zozeer sluimert het innerlijk wezen in ons en is het de slaaf van de uiterlijke mens.

12. Alle mensen hadden dokter voor elkaar moeten zijn. Ik denk dat het in deze verdeling van curatieve hoedanigheden de mijne was geweest om de kwalen van het hoofd te genezen. Wat kwalen van het hart betreft, het is Adam die ze aan zijn hele nageslacht heeft gegeven, er is dan ook een veel hogere macht dan de zijne nodig geweest om ze te genezen. Dat wil zeggen dat hij het hart van God nodig heeft.

13. Ik heb vaak net als de zwakkelingen en verlamden gezegd: Het grootste geschenk dat God de mens kan doen, is het geschenk van de omstandigheden. Maar ik heb andere keren ook gezegd: Alle geschenken zijn aan de mens gedaan, omdat God hem immers het wezen heeft gegeven.

14. Ik heb maar twee plaatsen op deze wereld gehad: het paradijs of de stof; ik heb niet op de tussenliggende plaatsen kunnen blijven; daarom ben ik bij de meeste mensen zo weinig bekend en hebben degenen die met mij in contact zijn gekomen, mij altijd mateloos afgekeurd of geprezen. Ik zou m.a.w. kunnen zeggen dat ik alleen iets goddelijks en iets aards heb gekregen, en niets astraals. Zie 16.

15. Het is de aard van mijn ziel geweest om buitengewoon gevoelig te zijn, en misschien wel ontvankelijker voor vriendschap dan voor liefde. Toch is juist deze liefde mij niet onbekend geweest; maar ik heb mij er niet vrij aan over kunnen leveren, zoals andere mensen, omdat ik te zeer aangetrokken ben door belangrijke onderwerpen en in werkelijkheid slechts de lieflijkheid van dit gevoel had kunnen genieten naarmate het verheven verlangen dat mij altijd heeft verscheurd,

toestemming had gekregen voldoening te zoeken; maar het is een toestemming die heilige meesters mij altijd geweigerd hebben. Uiteindelijk had ik mij slechts willen overgeven aan het gevoelige in zoverre het spirituele in mij niet voor misdadig of dwaas was doorgegaan. Oh, als dit spirituele daarbij lekker ontspannen was geweest, welk een hart zou ik dan te geven hebben gehad!

16. Ik ben, toen ik bij de voedster was, zeven keer van huid veranderd; ik weet niet of het aan die toevalligheden te danken is dat ik zo weinig astraals moet hebben. Bovendien had ik op die leeftijd alleen de onvolmaaktste spijsvertering; dát is ongetwijfeld wat mij een zwakke constitutie heeft gekost, hoewel die voor alle hartstochten van de materie ontvankelijk is, wat is wat ik aards noem. nr. 14.

17. Het onuitsprekelijke geluk dat ik van de Voorzienigheid heb ontvangen, is om dusdanig aan de kar aangespannen te zijn geweest, dat ik er nooit los van ben geraakt, hoewel ik soms heb gesluimerd, soms stilgehouden, en mij dikwijls heb laten afleiden door de bedrieglijke bekoorlijkheden van de landen waar ik doorheen trok, of mij heb laten afmatten door vermoeienissen onderweg; omdat ik altijd aangespannen was, deed de geringste zweeps slag mij weer krachten terugkrijgen en mijn weg voortzetten.

18. Het lot en het fortuin zijn voor mij op deze wereld als het ware een escorteschip dat met mij koers zet teneinde mij zo nodig hulp en bestaansmiddelen te verschaffen; maar dat op die manier tot aan de haven aan mijn zijde moet gaan door mij altijd edele verwachtingen te bieden, en dat toch nooit een sloep in zee kan uitzetten om mij in mijn werkelijke ellende te verlichten, zo heftig is de storm en zo onstuimig zijn de golven.

19. Er zijn te veel kiemen van zwakheid in mij gezaaid opdat ik nooit een krachtig mens zou zijn, maar er zijn ook zeer veel kiemen van geluk in mij gezaaid opdat ik niet voor altijd gelukkig zou zijn.

20. Men had mij midden in een onstuimige zee geplaatst en een grote sloep te besturen gegeven, in mijn eentje. In plaats van hulp te vinden bij mijn spirituele of tijdelijke naasten, hebben sommigen de fout begaan mij de kunst van het navigeren te willen leren, anderen hebben het scheepsbesluit van mij meegenomen, het fortuin heeft mij het benodigde geweigerd om werktuigen te kopen, de natuur heeft mij de kracht geweigerd om langdurig te roeien, los ervan dat men soms bij mij allerlei mieren nesten had geplaatst, die op een of andere manier er alleen op gericht waren mijn lading te infecteren. Ondanks dat is mijn schip nog niet te gronde gegaan, en ik hoop door God dat het behouden aankomt.

21. Ik heb niet de gave gekregen de geest die ons vergezelt en overal volgt door ons onophoudelijk daadwerkelijk te omringen met zijn fysieke, waarneembare werken, te laten zien, maar ik heb door de genade van God de gave gekregen deze geest en de zekerheid van zijn constante, werkelijke daden om ons heen te laten zien; en die bewijzen staan in de intelligentie van alle mensen geschreven.

22. Enkele personen hebben mij ronduit gezegd dat zij veel rede en weinig geest in mij aantreffen, anderen hebben mij gezegd dat zij veel geest en heel erg weinig rede in mij aantreffen; dat heeft mij geleerd mij niet te baseren op de oordelen van de mensen, maar mijn levensgang rustig voort te zetten zonder opinies te raadplegen, en zo goed ik kan de last van de omstandigheden te dragen, die naar ik hoop uiteindelijk voor mij gunstiger zullen zijn dan zij tot op heden zijn geweest, want ik kan het niet nalaten te rekenen op compensaties hier op aarde of ergens anders.

23. Het is steeds een waarheid dat vurige geesten dikwijls eerst al mijn eigenschappen in één punt hebben geconcentreerd, en ze zelfs eerst hebben gekwetst; en wanneer ik mij daarna dus met mijn verwondingen liet zien, begingen deze zelfde vurige geesten een misdaad tegen mij in plaats van ze aan henzelf toe te schrijven, en in plaats van ze met kalmerende middelen te genezen wisten zij er alleen salpeterzuur en bijtende middelen op toe te passen.

24. De Godheid heeft mij alleen zoveel astraals geweigerd, omdat deze Godheid uitsluitend mijn drijfveer, mijn element en universele voltooiing wilde zijn.

25. Bijna alle omstandigheden van mijn leven hebben mij bewezen dat er over mij een decreet was, dat mij ertoe veroordeelde alleen mijn doel te naderen en het niet te bereiken. Maar ik had de aard van dit decreet nog niet ontdekt. Vandaag 31 januari 1792 is deze kennis mij gegeven. Zij leert mij dat dit decreet op mij gericht is uit behoedzaamheid van de wijsheid; want als ik even gunstige omstandigheden had gehad als mijn geest gemakkelijk was, zou ik verder hebben doorgedrongen dan gepast was voor een wezen in ontbering, en ik zou wat wellicht nog verborgen moet blijven, hebben meegedeeld, zo transparant was mijn astrale. Ik heb het niet over de wetenschappen van de mens, waarin ik ook teveel had kunnen vertoeven en die mij in meer dan één betekenis hadden kunnen schaden.

28. Op achttienjarige leeftijd is het mij overkomen te midden van de filosofische onduidelijkheden die boeken mij boden, te zeggen: Er is een God, ik heb een ziel, ik heb niets meer nodig om wijs te zijn; en op die basis is vervolgens mijn gehele opzet opgetrokken.

29. Mijn rijk is niet van deze wereld. Deze evangelische waarheid is jegens mij niet neergedaald op de mondaine inhaligheden alleen waarover ik mij inderdaad weinig zorgen heb gemaakt, maar evengoed op de diverse lagere spirituele inhaligheden waarop ik de mensen zich als het ware door een stortvloed heb zien storten en die ver beneden de functie stonden, die mij aantrok. Ik durf zelfs te denken dat deze functie de ware betekenis was van de evangelische passage hierboven, omdat ik immers Paulus en alle profeten er steeds geen andere uitleg van zie geven. Hoe zou ik dan hebben kunnen stilstaan bij alle spirituele omwentelingen die ik in mijn jonge jaren heb zien voorvallen, deze hadden het tegen mij als geheel spiritualistisch duidelijk over degene van wie het koninkrijk niet van deze wereld is, maar zij voerden mij niet naar dit koninkrijk, en ook namen zij in werkelijkheid bijna altijd genoegen met het beeld, en vertellend dat dit koninkrijk niet van deze wereld was, vestigden zij zich toch in deze wereld vanwege al hun bekrompen inschattingen, hun inferieure verschijnselen, en door steeds de geest van de Schrift te buigen over tijdelijke gebeurtenissen, deze geest die als de ceders van de Libanon er alleen naar streeft zijn majestueuze hoofd tot in de hemel der hemelen te dragen.

30. Verscheidene keren in mijn leven heb ik gezegd dat ik God voor twee dingen dankte; in de eerste plaats dat er leiders waren, in de tweede plaats dat ik dat niet was. Ik ben meer dan ooit bevestigd in dit gevoel op vrijdag 3 februari 1792 als afgevaardigde van het Filantropisch Genootschap van de Koning.

31. Mijn ware oplosmiddel voor het fysieke was melk. En inderdaad, met melk ben ik verscheidene keren in mijn leven genezen van koorts, terwijl ik mij voordat ik mijn constitutie kende, nutteloos heb laten behandelen door dokters die mij niet beter maakten. Ik kan zeggen dat ik voor het ethische nog altijd hetzelfde oplosmiddel nodig heb, omdat men mij immers alleen met vriendelijkheid uit mijzelf kan laten komen. Maar de mensen die ik heb gezien, hebben dat voor het merendeel zo weinig geloofd dat zij mij bijna altijd gaven wat ik niet nodig had. Dus hebben zij mij om zo te zeggen voortdurend tot mijzelf laten inkeren, en daarna beschuldigden zij mij ervan óf te gesloten te zijn óf trots te zijn. Arme mensen, hoe hebben jullie je vergist ten aanzien van mij!

32. Vanaf de eerste schreden die ik heb gezet in mijn levensgang die mij helemaal in beslag heeft genomen, heb ik gezegd: Of ik zal HET in het groot krijgen of ik zal HET niet krijgen. En vanaf dat moment heb ik allerlei redenen gekregen te menen dat deze impuls niet verkeerd was.

33. Het is wel duidelijk dat mijn kruis een decreet was, omdat ik het immers niet kon vermijden of bestrijden, en zo moeten alle kruisen zijn, anders had men ons niet gezegd ze te dragen.

34. Ik heb ervaren hoezeer de zeer grote eenzaamheid en het gebrek aan reactie eraan bijdroegen mijn verlegenheid die al zeer groot is, te vergroten. Dat is soms zover gegaan dat ik de spraak verloor. Met name tijdens het onderhoud van 13 februari 1792 in aanwezigheid van zeven bisschoppen. Ik hoefde daar alleen één zin te zeggen en dat is deze. Niet alleen met de geest stelt men de geesten op de proef, maar met meer dan de geest, zoals men metalen op de proef stelt met een substantie die actiever is dan de metalen. Maar de schroom hield mij tegen en ik gaf mijn idee maar voor de helft weer; deze zelfde schroom heeft mij verhinderd uitvoeriger kennis te maken met andere mensen die eerlijk gezegd een te grote kring om zich heen hadden om mijn manier van zijn voor hen waarneembaar te kunnen maken, en mij er zelfs een poging toe te laten doen, maar ik heb er weinig aan verloren.

35. De mensen bij wie ik niet paste, zijn gewoonlijk die mensen geweest, die mij uit zichzelf niet hebben gekend, maar via de opvattingen en doctrines van anderen of vanwege hun eigen passies en vooroordelen. Diegenen die mij hebben laten zien wat ik ben, hebben mij niet afgewezen en mij daarentegen geholpen mij nog meer te laten zien. Onder hen die mij uit mijzelf hebben laten treden, moet ik markiezin Chabanois rekenen. Natuurlijk gaat mijn B. (Charlotte Boecklin) vóór alles.

36. Op het gebied van de materie ben ik eerder zinnelijk geweest dan gevoelig; en ik denk dat als alle mensen te goeder trouw waren, zij het er over eens zijn dat voor hen op dát gebied hetzelfde geldt als voor mij. Wat vrouwen betreft, ik denk dat het gewoonlijk het tegendeel is en dat zij op natuurlijke wijze in staat zijn om meer gevoelig dan zinnelijk te zijn.

37. Het is een waarheid dat ik met ontheffing op deze wereld gekomen ben, zoals ik al verscheidene keren heb verteld. Men heeft er zelfs aandacht aan besteed mij de geheime wonderen te openbaren, waarin wij leven, en dat zonder mij te laten werken om ze te verkrijgen, en absoluut met de intentie mij iedere verrassing te besparen, als het moment voor mij gekomen is om samen te vloeien met deze milde gaven.

38. Een andere zorg die men voor mij heeft gehad, is mij alle politieke kwellingen te besparen, totdat ik voldoende voorbereid was om daarboven te staan.

39. Ik ben mij er duidelijk van bewust geweest dat wij alles om ons heen moesten vergoddelijken als wij gelukkig willen zijn en binnen de maten van de waarheid; maar ik ben er mij ook van bewust geweest dat wij in plaats van deze essentiële wet te vervullen, God alle dagen materialiseren en dat wij hem onophoudelijk op het altaar van alle objecten om ons heen offeren.

40. Sinds de onuitsprekelijke Goddelijke barmhartigheid heeft toegestaan dat de dageraad van de ware gebieden voor mij werd geopenbaard, heb ik boeken alleen kunnen bekijken als jammerlijke objecten, want zij zijn alleen bewijzen van onze onwetendheid en een soort belediging voor de waarheid, zozeer is deze waarheid erboven verheven. Deze dode boeken verhinderen ons ook om het levensboek te kennen; en daarom doen zij de wereld zoveel kwaad en werpen ons zoveel terug, terwijl zij ons vooruit lijken te brengen. Boeh, geliefde Boeh, (Jacob Boehme) je bent de enige die ik uitzonder, want je bent de enige die ons werkelijk tot dit levensboek voert. En toch is nodig dat men zonder jou ernaartoe gaat.

41. Toen ik de eerste tijd van mijn instructie meester P. alle formuleringen zag voorbereiden en alle zinnebeelden en tekens zag aangeven, die in zijn theürgische methodes gebruikt zijn, zei ik tegen hem: Meester, waarom is dat alles nodig om tot de goede God te bidden! Ik was nog maar net 25 jaar, toen ik deze taal tegen hem sprak; nu ik vandaag de dag bijna het dubbele ben, ben ik mij ervan bewust hoe gefundeerd mijn waarneming was en hoezeer ik al vanaf jonge leeftijd aanduidingen heb gegeven van het soort kiem die in mij was gezaaid.

42. Ik heb van de natuur te weinig fysieks meegekregen om de branie van de zintuigen te bezitten. Zelfs mijn dierlijke ziel was van nature te zwak en is door mijn meerderen en de omstandigheden te slecht geleid geweest om zich tot heldhaftigheid te verheffen, en zelfs tot de gewone onverschrokkenheid bij mensen. Maar mijn Goddelijke ziel is door God zo geliefd en bevoordeeld geweest, dat hij in zeer, zeer vele gebeurtenissen in mijn leven alles voor mij heeft gedaan, zodat ik mij met de hulp die hij mij ondanks mijn fouten en bezoedelingen wel wil geven, boven iedere vrees bevind en vervuld van alle soorten zekerheden.

43. Driekwart en nog wat van de mensen heeft niet gezien dat ik een naar rechtvaardigheid hunkerend mens was en tegelijk van nature of door opvoeding zeer bevreesd hen te ergeren en hun emoties te kwetsen, terwijl ik alleen trachtte hun activiteit en ijver voor de verovering van het rijk van God te wekken.

44. Men heeft de voorzorg genomen mij te doden, zelfs door mij geboren te laten worden, en dat opdat ik minder moeite hoefde te doen om te sterven.

Niettemin was mijn constitutie gezond of wellicht was zij te zwak om de schokken te verduren, die zo gewoon zijn voor krachtige mensen. Ik heb daarom verscheidene keren gezegd dat ik het niet goed genoeg maakte om ziek te zijn.

45. De boeken die ik heb geschreven, hebben allemaal alleen tot doel de lezers uit te nodigen alle boeken los te laten, zonder de mijne daarvan uit te zonderen.

46. Men heeft mij twee keer in 1792 bestolen, toen ik bij B. verbleef. God heeft mij het genoegen gedaan om zelfs bijna niet geroerd te geraken door deze gebeurtenis die mij tot zeer beperkte middelen dwong. De voltooiing van mijn grote werk staat mij altijd voor ogen en de opperste goedheid staat mij toe dat deze gemoedsaandoening in mij de overhand heeft over de andere. Ik heb daarvoor dus gezien dat de duivel ons alleen verleidt in wat onze zwakte niet is; en daaruit vloeit de manifestatie voort van wat wij zijn. God verleidt ons soms ook, maar dat is in wat onze zwakte is, en omdat hij ons zelf steunt, is het gevolg hiervan zijn glorie en onze liefde.

47. Mijn onvolmaaktheid in het siderische die invloed heeft gehad op mijn gebrek aan het elementaire, is er oorzaak van geweest dat ik heel weinig gemoedsgesteldheden heb gehad. Ik heb dus niet de geringste vraag weten te behandelen met degenen die er emoties in aanbrachten. Maar al heb ik mij zo weinig weten te beschermen tegen een passie, ik ben niet zo verlegen of onbeholpen geweest tegenover dwalingen, en ik kan zeggen dat er op aarde geen geweest zijn, waarmee ik niet had willen strijden. Het is misschien ook mijn onvolmaaktheid in het siderische, die mij dat gekost heeft, omdat mijn hoofd er transparanter door is geweest.

48. Er is een moment geweest dat ik heb gemeend dat mijn faraonische macht mij de vrijheid zou teruggeven; maar ik heb zeer duur betaald voor deze mening.

49. Het is mijn tekort aan het siderische dat er de oorzaak van is geweest dat er zo weinig aardse impuls in mijn loopbaan is geweest. Deze zelfde onvolmaaktheid is er de oorzaak van geweest dat zo weinig mensen mij hebben gekend, omdat de zaak van zo ver kwam, dat zij zich niet de moeite gaven te wachten; uiteindelijk hebben zoveel mensen toch over mij de overhand gekregen, omdat zij meer met het moment op gelijke hoogte zijn en ik, ik was dat niet voldoende.

50. Alle omstandigheden van mijn leven zijn als het ware treden geweest, die God om mij heen plaatste teneinde mij tot hem te laten opklimmen, want hij wilde niet dat ik vreugde, vertroosting, inzicht en werkelijk geluk ontving via

enige andere hand dan zijn hand, en zijn enige doel was dat ik leefde en uitsluitend met hem verbleef. Een voorbeschikte waarheid vanaf mijn prille kindertijd binnen mijn bestemming, die alle tijden van mijn leven alleen ontwikkeld werd.

51. Weinig mensen hebben het geduld en de wijsheid gehad te wachten tot het uitkristalliseren van mijn ideeën teneinde zich ervan te vergewissen van welke aard mijn zout was. Zij hebben mij alleen beoordeeld op de slakken waarmee het vermengd was. Als men zijn blik slechts op dit resultaat richt, heeft men geen positieve kennis van de dingen of personen.

52. Omdat ik in het begrip van het woord enkele gunsten heb ontvangen, ben ik in de aanwending van dit woord waarschijnlijk gedwarsboomd, en vooral in de omstandigheden die mij er de gunstige ontwikkelingen van hadden kunnen verschaffen. Omdat onze vijand die de vorst van deze wereld is en erover beschikt, immers nooit verstek laat gaan om ons lastig te vallen en ons juist aan te vallen in het doel waartoe wij geroepen worden, en in de soort gave die ons wordt verleend.

53. Niet mijn geestelijke werk heeft mijn lichaam voortijdig versleten; integendeel, dit werk zou mij voortdurend verjongd hebben, omdat het immers verbonden is met de universele jeugd. Het zijn de obstakels en uitglijders van de mensen jegens mij, die dat effect hebben bewerkstelligd. Want er is iets in de wereld dat in hen de boventoon voert, dat het enige is, dat zij waarnemen en verlangen, en dat iets, de natuur heeft mij dat niet gegeven. En ik zou dus toegewijde handen nodig hebben, die in mijn tekort zorg aan mij hadden besteed in plaats van mij erover te berispen en er verwijten over te maken. Aan de andere kant had ik twee karaktertrekken ontvangen, die dat iets (dat de geest van veel mensen is) niet kent, te weten de karaktertrek van de twee uitersten, of van het Goddelijke en van de kindertijd. Maar de mensen hebben mij op dat gebied ook zo miskend dat zij door mij op alle punten verkeerd te hebben opgevat, mij door hun schokken ernstig hebben geschaad, terwijl ik met een beetje hulp van hun kant niet weet wat de mildheid van het lot had kunnen schilderen, dat mij zelfs hier op aarde kon wachten.

54. Dankzij God heb ik ingezien waarom het lot mij al die omstandigheden had ontzegd, die mij zouden hebben geholpen mij te ontwikkelen op het gebied van mijn voornaamste doel en zelfs om evenveel te krijgen op het gebied van de voor de geest aangename onderwerpen. De reden is dat ik mij daardoor te veel op het uiterlijk geworpen zou hebben, ik zou in Goddelijk of in spiritueel

opzicht alleen in het uiterlijke hebben geleefd. En men wilde dat mijn werk geheel centraal en onzichtbaar was.

55. Men heeft mij willen beoordelen, voordat ik opnieuw geboren was. Dat is echter pas dan als onze essentiële aard duidelijk wordt.

56. Ik heb niets extra dan andere mensen. Ik heb beseft dat zij en ik, dat wij allemaal de afstammelingen van God zijn. Alleen heb ik dusdanig de overtuiging gekregen van de verhevenheid van deze oorsprong dat ik mijn uiterste best heb gedaan om enkele flarden van mijn doopakte te behouden.

57. Een persoon die door zijn goede kwaliteiten zeer aan te bevelen is, heeft mij nooit anders dan van opzij kunnen zien. Ik heb soms gedacht dat wanneer deze persoon eens zou gewaarworden hoe onbeholpen hij mij beschouwde, hij zich zou corrigeren. Maar in de tussentijd droeg ik de slagen. En ik denk trouwens dat ik vergeefs een dergelijke hoop zou koesteren. Het spirituele hoofd van deze persoon zit in zijn hart en zijn hart zit in zijn tijdelijke hoofd. Ik zie niet welk evenwicht er te verwachten is van deze gecompliceerdheid.

58. In de inwijding die ik heb ontvangen en waaraan ik later alle zegeningen waarmee ik overstelpt ben, te danken heb, overkwam het mij dat ik het voorschoot op de grond liet vallen. Dit deed mijn meester verdriet, dat deed mij ook verdriet in zoverre dat mij voor de toekomst niet veel succes aankondigde. Maar ik heb sindsdien begrepen dat het een consequentie was van mijn constitutie die wilde dat ik voor de zaken van deze wereld altijd terzijde stond of er beneden, zonder dat dit iets voor mijn voortgang en verwachtingen in een andere gang van zaken vermogt uit te maken. Het was ook een voorbeeld van mijn eenvoudige goddelijkheid.

59. In 1787 heb ik in Engeland een senior gezien, die Best heette en de eigenschap had voor iedereen zeer toepasselijk passages uit de Schrift aan te halen, zonder dat hij je ooit heeft gekend. Toen hij mij zag, zei hij eerst tegen mij: He threw the world behind him, hij heeft de wereld achter zich geworpen. Wat mij plezier deed, want daar zat iets waars in. Vervolgens citeerde hij vers 3 voor mij uit Jeremia, hoofdstuk 33, Clama ad me, et exaudiam te, et docebo te grandia et firma quae nescis: Roep Mij aan en Ik verhoor u. Grote, ondoorgrondelijke dingen maak Ik u bekend (Willibrordbijbel). Dat deed mij ook veel plezier; maar wat mij dat nog meer deed, was dat dit binnen veertien dagen waar bleek te zijn.

60. Bij het lezen van 'Confessions' van J.J. Rousseau was ik getroffen door alle gelijkenissen die ik met hem heb aangetroffen, zowel in onze onhandige manier

met vrouwen als in onze voorliefde die zowel uit de rede als uit de kindertijd voortkwam, en in het gemak waarmee men ons in de wereld dwaas achtte, wanneer wij geen volledige vrijheid hadden ons uit te drukken. Maar de verschillen die ik ook tussen ons beiden heb aangetroffen, het is de standvastigheid waarmee hij met een onderwerp meeging, wanneer hij het aangepakt had, een standvastigheid die ik alleen noodgedwongen kon bezitten en binnen de overstelpende aantrekkingskracht die mij overheerste. Het is de rijkdom van zijn stijl en de kracht van zijn uitingen, het gemak waarmee hij zijn verknochtheden schiep, terwijl ik alleen echte heb kunnen scheppen met degenen in wie ik sporen van de wijsheid en de geest van God aantrof. Ik denk dat deze man meer waard was dan ik en dat hij als hij dezelfde gunsten had ontvangen als ik, er een beter gebruik van had gemaakt. Wat de gaven van de geest betreft, ik denk dat mijn geest even moeiteloos was als zijn geest, maar dat ik nooit dichter bij zijn diepgang was gekomen, als men voor mij niet de deuren had opengezet, die mij dat hebben laten zien, waarvan Rousseau noch zovele anderen ooit het bestaan vermoedden. Mijn pen was ook niet zo langzaam en traag als zijn pen. Ik heb dikwijls in één keer neergeschreven en juist dat is doorgaans wat ik als beste heb opgeschreven. Wat zijn fysieke kant betreft, hij is beter bejegend door het astrale dan ik, en dat is de bron geweest van zijn grote gevoeligheid die ten aanzien van deze wereld meer bewogen is geweest, terwijl mijn gevoeligheid dat meer ten aanzien van de andere wereld is geweest. Onze tijdelijke wereld heeft enige overeenkomst gehad, gezien onze verschillende posities op deze wereld; maar absoluut, als hij zich in mijn plaats had bevonden met zijn mogelijkheden en mijn tijdelijke wereld, dan was hij een ander mens geworden dan ik. Zie nr. 419.

61. In mijn kinderjaren en zelfs in mijn jeugd heb ik soms tegen mijn vader gelogen, uit zwakheid en verlegenheid, omdat deze zo respectabele, tedere vader mijn karakter toch zo weinig gekend had, dat hij mij alleen angst inboezemde waar hij mij zo gemakkelijk vertrouwen had kunnen inboezemen. (Getuige het verhaal van het mes). Al op die leeftijd heb ik mijn natuurlijke voorliefde voor de waarheid zo hervonden, dat ik de waarheid boven alles liefheb, en dat ik mij meer plezier doe door zelfs tegenover mijzelf de waarheid te spreken dan door in mijn voordeel te liegen.

62. Van alle spirituele wegen die zich voor mij hebben voorgedaan, heb ik er geen lieflijker, zekerder, rijker, vruchtbaarder, duurzamer en Goddelijker gevonden dan de weg van boetvaardigheid en nederigheid.

63. Ik ben zo zwak dat ik er voortdurend behoefte aan heb dat men mij een duwtje gaf om mij vooruit te laten gaan, en ik heb altijd alleen mensen ontmoet,

die mij juist wilden terugduwen en terugdringen. God weet het, als die mensen mij konden kennen, waren zij neergeknield om mij te smeken verder te gaan.

64. Mijn astrale tekort heeft veel invloed gehad op het lagere gebied van mijn lichamelijke wezen of op de ingewanden die, naar mensen die het weten, zeggen veel verband hebben met dit astrale. Op hun beurt hebben deze ingewanden veel verband met de grondslagen van de opbouw die de benen zijn. De geringste kou aan mijn benen bezorgt mij dan ook onmiddellijk een afwijking. De zes jaar die ik in de militaire dienst heb doorgebracht, hebben mij nog geen twee dagen na elkaar zonder dit ongerief gelaten, omdat de zware arbeid van dit beroep te groot voor mij was. En omdat de krachten allemaal in mijn benen overgingen, bleef er niet veel meer over voor de spijsvertering, en dát heeft de balsem van mijn bloed uitgeput en mij voor de rest van mijn dagen broos gemaakt. Één idee extra in een hoofd die mij zeer dierbaar is, zou mij veel van deze ongemakken hebben bespaard, maar deze gedachte werd niet gegeven, en mijn hele leven is een voortdurende opoffering geweest, die door deze macht over mij is uitgeoefend.

65. Op de reis die ik in Engeland heb gemaakt, heb ik het gevoel gehad dat alles in dat land tot aan de stenen tot mij sprak, dus heb ik enkele aantekeningen geschreven over dit land, die mij enig belang leken te hebben. Op mijn reis door Italië heb ik het gevoel gehad dat in dat land de mensen zelfs mij niets zeiden; dus heb ik er niets over opgeschreven. Al spraken de moderne stenen van Rome echter niet tot mij, zoals die van Engeland, de oude stenen vertelden mij er veel over, en ik was begonnen om daarover de pen ter hand te nemen. Maar vriend Tieman bracht mij een of ander wetenschappelijke discussie over het woord Kittim van Jeremia en Mozes, waaruit ik het grote Griekenland afleidde en van waaruit ik de vervulling van de profetieën zag komen en de overwinningen van de Romeinen op de joden, en uiteindelijk de vernietiging van deze zelfde Romeinen. Dat hield mij bij de eerste schrede al tegen en ik ben niet verder gegaan, zozeer heb ik er behoefte aan in mijn bezigheden te worden aangemoedigd en niet te worden afgestoten door moeilijkheden die mij niet juist lijken. Afgezien daarvan is deze vriend Tieman een mens vol verdienste met veel kennis en uitmuntendste kwaliteiten.

66. Ik heb ingezien dat het iets zeer heilzaams was en zelfs zeer achtenswaardig voor een mens om tijdens zijn verblijf hier op aarde een beetje straatvuil (sic) van de aarde te zijn.

67. Het respect van kind tot ouder is vanaf mijn kinderjaren een heilig gevoel voor mij geweest. Ik heb dit gevoel op volwassen leeftijd diepgaand uitgediept en daardoor is het alleen in kracht toegenomen. Dus zeg ik je ronduit: Welk lijden